

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1018/2023
05.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Душка Пачариза, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 528/21 од 18.03.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 265/22 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Пачариза, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 528/21 од 18.03.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 265/22 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 528/21 од 18.03.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што је суд утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од 2 (две) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, на основу члана 89а КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном у трајању од 3 (три) године тако што му је забрањено да се оштећеној ББ приближи на мање од 100 метара, да приступи у просторије око њеног места становања, да је даље узнемирава и комуницира са њом. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 265/22 од 10.05.2023. године одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца

окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 528/21 од 18.03.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Пачариз, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Пачариз, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на исказима сведока ВВ и ГГ, радника Центра за социјални рад, и мишљењу вештака медицинске струке. Оштећена је током кривичног поступка искористила своје законско право да не сведочи, па самим тим, суд, по мишљењу браниоца, није могао користити као доказе исказе наведених лица обзиром да су се изјашњавали о посредним сазнањима која су им позната из навода које је оштећена изнела пред Центром за социјални рад, односно пред ординирајућим лекаром.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Према стању у списима предмета, суд је у доказном поступку, између осталог, извршио увид у извештај Центра за социјални рад „Солидарност“ Крагујевац од 20.08.2021. године и испитао као сведоке ВВ, психолога, и ГГ, дипл.социјалног радника.

Одредбом члана 91. ЗКП је прописано да је сведок лице за које је вероватно да ће дати обавештење о кривичном делу, учиноцу или о другим чињеницама које се утврђују у поступку, док је одредбом члана 92. у ставу 1. ЗКП прописано да способност сведочења има свако лице које може да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења, а у ставу 3. да је свако лице које се позива као сведок дужно да се одазове позиву, а ако овим закоником није другачије одређено (члан 93. и 94.) дужно је и да сведочи.

Право да ускрате сведочење у смислу одредбе члана 94. ЗКП имају само лица такстативно набројана у ставу 1. тачка 1) до 3) овог члана, па се овим правом не могу користити друга лица која се испитују у својству сведока.

Центар за социјални рад, према одредби члана 120. став 1. тачка 3) Закона о социјалној заштити, има јавна овлашћења и у складу са законом, између осталог, предузима прописане мере, покреће и учествује у судским и другим поступцима.

Према одредби члана 4. став 2. Правилника о организацији, нормативима и стандардима рада центра за социјални рад, Центар у вршењу јавних овлашћења у складу са законом, између осталог, доставља на захтев суда мишљење о сврсисходности мере заштите од насиља у породици коју је тражио овлашћени тужилац. Одредбама члана 4. став 1. тачка 13) и члана 7. Закона о спречавању насиља у породици, између осталог, предвиђена примена овог закона у кривичном поступку за кривично дело насиље у породици из члана 194. КЗ и Центар за социјални рад као установа надлежна за спречавање насиља у породици.

Из цитираних одредби произлази да Центар за социјални рад установа која је законом овлашћена да даје налаз и стручно мишљење у предметима насиља у породици, као што је и у конкретной ситуацији случај, јер је извештај Центра за социјални рад „Солидарност“ Крагујевац од 20.08.2021. године израђен током процене ризика од насиља у породици, у смислу одредби члана 15. и 16. Закона о спречавању насиља у породици. Сходно томе, искази сведока ВВ и ГГ, које су потписнице извештаја Центра за социјални рад „Солидарност“ Крагујевац од 20.08.2021. године у који је суд извршио увид, а које су се у својим исказима изјасниле о сазнањима до којих су дошле као чланови стручног тима током процене наведеног ризика, представљају доказе на којима се пресуда може заснивати.

Према томе, околност што је оштећена искористила своје право да ускрати сведочење, не утиче на законитост других доказа, у конкретном случају на исказе сведока ВВ и ГГ, које су се изјасниле о сазнањима до којих су дошле у оквиру обављања активности из свог делокруга рада у Центру за социјални рад када су обавиле разговор са оштећеном у оквиру поступања по Закону о спречавању насиља у породици, иако је оштећена касније, у кривичном поступку, искористила право да не сведочи. Стога искази наведених сведокиња, као и сам извештај Центра за социјални рад нису незаконити докази.

Из списка предмета произилази да је суд током доказног поступка као доказ извео и налаз и мишљење вештака специјалисте судске медицине др Ненада Млађеновића од 13.06.2021. године, чију законитост бранилац у захтеву такође оспорава.

Телесне повреде оштећене ББ, чије вештачење је одредио јавни тужилац, вештак др Ненад Млађеновић вештачио је на основу медицинске документације и то извештају лекара Завода за хитну медицинску помоћ Крагујевац од 04.06.2021. године и подацима из здравственог информационог система КЦ Крагујевац, у складу са одредбом члана 127. став 2. ЗКП, па Врховни суд налази да не стоје наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су телесне повреде у конкретном случају вештачене на основу исказа оштећене који је издвојен из списка предмета.

На основу вештачене медицинске документације, вештак др Ненад Млађеновић је у складу са чланом 128. ЗКП изнео налаз и мишљење о врсти и тежини телесне повреде оштећене и механизму њеног настанка, поступајући у свему у складу са

одредбама члана 113, 114, 117, 120, 123 и 127. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње. Околност што су у извештају лекара Завода за хитну медицинску помоћ Крагујевац од 04.06.2021. године, који је коришћен током вештачења, наведени и анамнестички подаци према казивању оштећене, не чини предметни налаз и мишљење незаконитим доказом, обзиром да анамнеза представља саставни део извештаја лекара у складу са прописима који регулишу област здравства, па таква медицинска документација може бити коришћена као доказ у кривичном поступку.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је налаз и мишљење вештака др Ненада Млађеновића, законит доказ на ком се пресуда у смислу одредаба Законика о кривичном поступку може заснивати, па су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из свих изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић